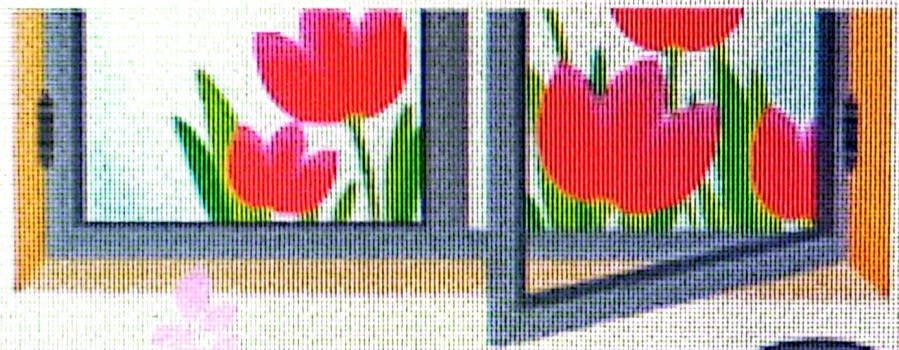

درس چهاردهم

ایران آباد

آن روز، موضوع درس ما «میس» بود. دهم کلاس ما این بود
که هر یک از گروه‌های دانش‌آموزان، ابتدا چند دقیقه‌ای درباره‌ی
موضوع درس با هم مشورت و گفت‌وگو می‌کردند.

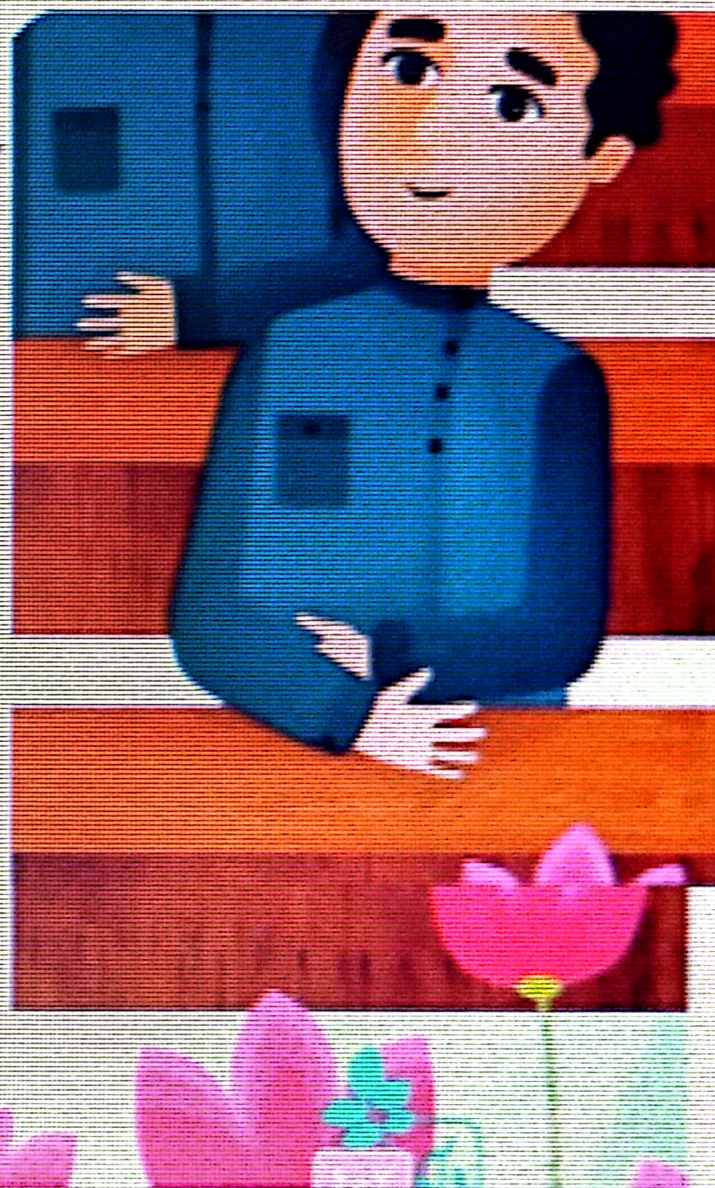
بعد یک نفر به نایندگی از طرف گروه سخن می‌گفت. این بار هم
به شکل گروهی به هم فکر می‌کردیم و بحث درباره‌ی «میس» پرداختیم.

پس از گفت‌وگوی کرده‌ی. تخت نایندی کرده. «جزایا»
گفت: «به نظر ما. همی کسانی که در مناطق مرزی میں زندگی
می‌کنند، نگهبان اصلی وطن هستند. ما مرز نشینان را که انسان هایی
پر ملاش هستند. خیلی دوست داریم».

از میان کرده. «تاریخ». یکی برخواست و گفت: «ما فکر می‌کنیم
که همی مردم. باید گذشت تاریخ میں خود را خوب بشناسند: از
تاریخ. درس هایی زیادی می‌توان آموخت».

نایندی کرده «زبان» گفت: «برخی از ما در مناطق مختلف
کشور. به زبان مادری و محلی خود حرف می‌زنیم. زبان های محلی».

کنجینه ای با ارزش هستند ولی زبان فارسی، زبان ملی ما ایرانیان است و برای حفظ میهن،
بسیار با اهمیت است.

از گروه «دانش»، یکی بلند شد و گفت: «آنچه برای یک کشور مهم است، پیشرفت
در زمینه های علمی و کشاورزی است. اگر مادر علم و صنعت پیشرفت کنیم، میهن ما همه جا
معروف و سر بلند می شود.»

در این هنگام، نماینده ی گروه «همبستگی» گفت: «دوستان! ما فکر می کنیم چیزی که بیشتر از
آنکه برای پاسداری از میهن لازم است، نگه به قرآن و اسلام و پیروی از رهبر است که باعث
اتحاد مردم می شود. ما اگر همیشه یاد و نام او باشیم و از خدای بزرگ یاری بخواهیم، موفق می شویم.»

عباس دوران

علی اکبر شیرودی

یکی از اعضای گروه «لاله» گفت: «ما می خواهیم «براهه‌ی رزمندگان» صحبت کنیم که در طول هشت سال دفاع مقدس، شجاعانه جنگیدند و از وطن دفاع کردند. شاید شما هم مانند من، دوست دارید در آینده خلبان شوید. بهتر است بدانید: خلبانانی مانند شهیدان عباس بابایی، مصطفی اردستانی، علی اکبر شیرودی، احمد کشوری و عباس دوران، دلاورانه پرواز کردند و میهن را حفظ کردند. آن‌ها اجازه ندادند حتی یک درب از خاک میهن به دست دشمن بیفتد.»

آموزگار که تا آن هنگام، با دقت و علاقه به صحبت‌های بچه‌ها گوش می‌داد، با خوش حالی، جلوی کلاس آمد و گفت: «بچه‌های عزیز! بسیار مهم است که هر ایرانی، به خوبی به وظیفه‌ی خود عمل کند: تا با حمده و همکاری، ایرانی آباد داشته باشیم.»

